

אָנוּשׁ בְּמַה יִצְדַּק בְּיוֹם דִּין לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ - בְּמַה יִקְדָּם וּבְמַה יִזְכֶּה
 לְכַלְכֵּל אֶת יוֹם בּוֹאוֹ - גּוֹרוֹ לָכֶם וּפְתוּרוֹ מִפְּנֵי מוֹרְאוֹ - דְּרָשׁוּ יי
 בְּהַמְצָאוֹ: הַיּוֹמָה עַד לֹא יִשְׁכּוּן יִצִּיר וְלִפְנֵי שַׁחַת קָרוֹב - הַבָּאֵת תַּחֲנוּן
 וְסִדְר תְּפִלָּה לְיוֹצְרוֹ לְרוֹב - וְשִׁיחַ נֶאֱקָתְנוּ לְכֵן לִפְנֵי יַעֲרוֹב - קִרְאֵהוּ
 בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב: זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה וְלֵב נִדְכָּה נִיחּוּחֵי נִסְכּוֹ - חֲפָצוֹ
 אִין בְּכִלְיֹל וְלֹא בְּתַמּוּרַת עֲרֻכּוֹ - טוֹב לֵב אוֹהֵב וְהוֹהִיר עָלַי תְּשׁוּבַת
 נִדְכוֹ - יַעֲזוֹב רִשְׁעֵי דְרַכּוֹ: יִתְכַנֵּן דְּרַכֵּי נְלוֹזוּ וְיִתְיַשְׁרוּ עֲלֵילוֹתָיו - כִּלְהַ פֶּן
 יִתְהַרְץ עָלָיו וְיִתְחַזְּקוּ מוֹסְרוֹתָיו - לֹא יִחְפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת פִּי אִם בְּעִזּוֹ
 תּוֹעֲבוֹתָיו - וְאִישׁ אֶן מַחֲשֵׁבוֹתָיו: מְעוֹז וּמִשְׁגָּב וְחִבּוּי לְחוֹסְסָהוּ - נוֹרָא
 מְאֹד מִי יִכְלַלְהוּ וּמוֹרָה אִין כְּמוֹהוּ - סְלִיחָה וְתַחֲנוּן אִישׁ יִבְקַשׁ
 בְּעַדְהוּ - וְיִשׁוּב אֵל יי וְיִרְחַמְהוּ: עוֹנָה מִמְצַר קוֹרְאִיו וְלֵת אֱלֹתֶם תִּרְוּפָה
 מִמַּהֲר לְסִלּוֹת - פּוֹנָה לְעַנּוֹת עֲנֵי תְּפִלָּתוֹ בַּל לְשַׁקֵּץ וְלֵאֱלוֹת - צַעֲוֶק
 נִצְעַק מִכָּאֵב לֵב וְנִסְגּוֹד וְנִפְלוֹת - וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: קַחֲנוּ
 דְּבָרִים וְאֶתְאֲנוּ נִכְחָה - רְצוֹת שְׁלוֹמֵנוּ בְּעַד נִיחּוּחֵיהֶ - שִׁכַּךְ הַבְּטָחָתְנוּ
 עַל יְדֵי שְׁלוּחֵיהֶ - שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֵיהֶ: תְּשׁוּבָב יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
 תִּאֲסֹף עֲדֵיהֶ - תִּקְבֵּל תְּשׁוּבָתְנוּ כְּנִסְרַת הַיּוֹדָה - בְּנוּ יֶאֱמְנוּ מִנְהַב
 רַחֲמֵיהֶ וְחִסְדֵּיהֶ - שׁוּבָה יי עַד מָתִי וְהִנְחֵם עַל עֲבָדֵיהֶ:

אל מלך ויעבור יי וסלחת סלח לנו כי אתה

קולי שמעת אל תעלם אונה לרוחחנו ולשׁענתנו: אל תנאץ למען שקך אל תנבל כסא
 בכוכך זכיר אל תפר בריחה אתנו: אל תשטפנו שכולת מיס ואל תבלענו מעולה ואל
 תאטר עלינו כאר פיה: רחמך רבים - נרחם אב ליי הישועה

אֱלֹכָה וְאִשׁוּבָה אֵל אִישֵׁי הָרֵאשׁוֹן - אֲשֶׁר מֵאֹז נִצְרַנִּי כְּאִישׁוֹן - בְּחֹר
 כְּאַרְזִים תְּהַלְתוּ בְּכָל לְשׁוֹן - בְּזִכְרֵי בּוֹ אֵינְנוּ מְנִיחַ לִי לִישׁוֹן:
 נֶאֱלַנִי בְּזֹרַע מִבֵּין קִדְשִׁים - גַּם כִּלְלַנִּי יוֹפִי וְכִלְיִם חֲדָשִׁים - דְּבַר בִּי עַל

למוסף יום כפור

יקבל בקרבן לפניך. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך:

אל מלך ויעבור " ו ופלת סלח לנו כי אתח
קחו עמכם דברים ושובו אל " ואמרו אליו כל תשא עון. מי יודע ישוב ונתם האלהים
ושב מחרון אפו ולא נאכר. וגם עתה נאם " שובו עדי ככל לבבכם בצום וכבכי וכמספר:
כרחם אב. ל" הישועה. " צבאות עמנו. " צבאות אשרי

קיא

סליחה

אכפרה פני מלך רב הנה בדברי יואל. אף אשלמה שפה בעד
קרבנות קרבים הר אל. בכל יום כפור בעוד עמנו אל.
בקרות הנבר נתמלאה עזרה מישראל: גדול כהונה כל עבודת היום
עליו. לטבילת חול משכים ולבש וקדש ידיו ורגליו. די קרני אילת
כהפציל גם הצופה מליו. דין וקרין התמיד ולקה הדם אליו: הטיב
זרק והקטיר קדש ופשט פסים. ירד בקדש וטבל קדש ועט פלוסים.
ובא אצל פרו ופרט עליו מעשים. וכפר בעדו ובעד ביתו באנא השם
ובפיוסים: זורו אצל שעיר עם כפור הלשו. עלה בימין הגבה אמר
סגן לאישו. חטאת ל" ככתבו ופרושו. חזר לפרו וכפר על בני אהרן
קדושו: טס ושהט וקבל הדם אהרן הוא בעצמו. זמן למקדס בו שלא
יקדש דמו. ירוץ במחתת פרוים קלה למזבח לרוממו. יחתה החשות
במעזבו והוריד עמו: כף קלה וארוכת יד אליו הוציאו. רצוף לה
מחתה דקה מדקה המציאו. לתוכה קדר וחפן וכמדתה הביאו. לכף
נתן והשמאל והימין האש והביאו: מהלך בין הפרוכת עד באו
לדביר. בין בדי ארון מחתת האש החביר. נתן את הקטורת וחוצה
לו הצפיר. נתפלל קצרה בצאתו מן הדביר: סר אל המקדס ונטל דם
הפר. רגש שנה בדביר וכמצליף שמונה ספר. עד השעיר בא ושהט
וקבל דמו בכפור. על עמדו עמד וחטאו בראשון להתכפר: פרוכת יז
כמשפט כפורת ועשיותיו. בא למזבח סגור וטהרו וכלל קרנותיו.
צותת החלבים והחי הטעין שגנת עם ועונותיו. צוה לעתי עשות לו

כל